

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

9 november 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid, over de werking van de Vlaamse Raad voor het Toerisme, de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen en de instelling Toerisme Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over loopbaanonderbreking voor gehuwde vrouwen met kinderen

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 9 november 2000

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.40 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid, over de werking van de Vlaamse Raad voor het Toerisme, de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen en de instelling Toerisme Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramoudt tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid, over de werking van de Vlaamse Raad voor het Toerisme, de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen en de instelling Toerisme Vlaanderen.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het verheugt mij dat twee dappere collega's hier aanwezig zijn ondanks het vroege uur. Hun aanwezigheid is een blijk van respect voor het werk in deze commissie.

Mijnheer de minister, bij de bespreking in 1998 van het ontwerp van decreet over de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en op de hoorzitting met de toeristische sector werd meermaals gesteld dat de Vlaamse Raad voor het Toerisme onvoldoende slagkracht zou hebben en binnen de kortste keren in de problemen zou geraken als hij niet over autonome werkingsmodaliteiten en de nodige financiële middelen kon beschikken. Twee jaar later bevestigt de praktijk deze voorspelling. Bovendien blijkt de samenwerking tussen deze adviesraad, het kabinet van de minister bevoegd voor Toerisme, de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen en de instelling Toerisme Vlaanderen zelf mank te lopen. Ik zou zelfs willen spreken van een kat-en-muis-spelletje, waar een zekere vorm van concurrentie niet vreemd aan is. Een aantal leden van de advies-

raad heeft ontslag genomen en werden tot nu toe niet vervangen. De Raad heeft de grootste moeite om voor zijn diverse werkgroepen leden te vinden die over de vereiste deskundigheid beschikken. Daarnaast brengt de vermindering van het ledenaantal met zich mee dat het vereiste aanwezigheidsquotum soms niet wordt gehaald. De vergadering moet dan worden afgelast.

Er is meer, want zelfs de voorzitter van de Raad heeft nu haar ontslag aangekondigd. In september zou ze de Raad verlaten. Voor haar is bij mijn weten evenmin in een opvolger voorzien, maar misschien zal de minister in zijn antwoord een verandering in de stand van zaken bekend maken. De voorzitter heeft om de volgende redenen ontslag genomen. De eerste reden is persoonlijk : zij vond dat er geen billijke vergoeding stond tegenover haar niet geringe prestaties en verantwoordelijkheden. Ten tweede had ze problemen met de positie van de Vlaamse Raad voor het Toerisme in het beleid. Aan de adviezen van de Raad werd weinig aandacht besteed. Door een gebrek aan middelen was de werking van het secretariaat gebrekkig. De erkenning door de administratie Toerisme liet te wensen over. Het bleef moeilijk om aan wetenschappelijk onderbouwde statistieken te geraken, ondanks de voorstellen die daarvoor werden geformuleerd.

Ik kan uw antwoord al voorspellen, mijnheer de minister : u zult ongetwijfeld zeggen dat een en ander te wijten is aan de erfenis van uw voorganger, en dat u verschillende adviezen van de Vlaamse Raad voor het Toerisme hebt verwerkt in uw recente beleidsbrief Toerisme. Misschien zit mijn vraag daar voor iets tussen ? In de periode tussen het moment waarop ik mijn vraag heb ingediend en het moment waarop de beleidsbrief is opgesteld, hebt u wellicht een aantal zaken kunnen rechtzetten. Zoveel krediet wil ik u wel geven. Toch is sinds de oprichting van de adviesraad kostbare

Ramoudt

tijd verloren gegaan, tijd die broodnodig was en is om de Vlaamse toerismesector te helpen meedraaien in de steeds sneller evoluerende en globaliserende toeristische industrie.

Inzake de mank lopende samenwerking tussen de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, de Vlaamse Raad voor Toerisme en het kabinet is er nog steeds geen beheersovereenkomst afgesloten tussen de Vlaamse regering en de instelling Toerisme Vlaanderen – tenzij u ook dit kunt weerleggen. Zo wordt een vrijbrief gegeven aan deze instelling en is het zeer moeilijk om haar taken op te volgen, te meer daar haar raad van bestuur nog altijd een vervanger van de voorzitter moet aanduiden.

Mijnheer de minister, ik had graag van u vernomen welke plannen – niet intenties, maar plannen – u hebt met de Vlaamse Raad voor het Toerisme. Hoe denkt u de werking, de structuur en de omkadering van de adviesraad te optimaliseren, zodat hij daadwerkelijk kan bijdragen tot de professionalisering van de sector? Ten tweede, wanneer wordt voorzien in de vervanging van de voorzitters van de Vlaamse Raad voor het Toerisme en de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen? Ten derde, wanneer wordt de beheersovereenkomst met de instelling eindelijk afgesloten?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, ik wens mij aan te sluiten bij de vraag van de heer Ramoudt en mijn bezorgdheid te uiten over de situatie. Voor zover ik de toestand kan inschatten draait het om zittingsvergoedingen en de onduidelijkheid die daarover bestaat bij de leden van de Vlaamse Raad. Goede afspraken kunnen wellicht een oplossing bieden.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, moeilijke momenten zijn vaak ogenblikken waarop het gemakkelijker is om hervormingen door te voeren. Het Vlaams toerismebeleid wordt op een verwarde manier bepaald. Te veel instellingen houden zich ermee bezig. Ik zeg niet dat er geen adviesorgaan moet bestaan, maar de 'crisis' in de Vlaamse Raad voor het Toerisme – als men van een crisis mag spreken – biedt wellicht de mogelijkheid een en ander wat doorzichtiger te maken.

In West-Vlaanderen, de toeristische provincie bij uitstek, gaat men een aantal instellingen samenbrengen. Dat zal het beleid ongetwijfeld coherenter maken. In uw beleidsbrief schrijft u, mijnheer de minister, dat de politiek meer verantwoordelijkheden naar zich toe moet trekken. Momenteel beschikt de instelling Toerisme Vlaanderen echter over een vrijbrief, zoals de heer Ramoudt zegt, en hebben wij zeer weinig impact op het toeristisch beleid. Meer verantwoordelijkheden doorschuiven naar het politieke niveau lijkt mij alleszins aangezeven.

In het Vlaams Parlement hebben degenen die bezig zijn met toerisme vanuit allerlei hoeken aangedrongen op de noodzaak van coherentie met beleidsdomeinen zoals ruimtelijke ordening, industrie en zelfs visserij. Ik heb er geen enkel bezwaar tegen dat men ook op dat vlak initiatieven zou nemen. Een minister die verantwoordelijk is voor toerisme moet zich ook in andere beleidsdomeinen mengen. Toerisme kan veel belangrijker zijn voor het economische en cultureel-toeristische bestel dan men doorgaans aanneemt – de leden van deze commissie zijn daar in ieder geval van overtuigd. Mijnheer de minister, ik verwacht van u dat uw antwoorden op de gestelde vragen aansluiten bij deze invalshoek.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, eerst wil ik een opmerking maken : ik weet niet over welke 'crisis' bij de Vlaamse Raad voor het Toerisme men het heeft, want die laatste heeft nog nooit zo hard en vruchtbaar gewerkt als het afgelopen jaar. De reden daarvoor is dat er een goede samenwerking met de Raad bestaat. Er is maar één probleem : de voorzitter neemt ontslag en stuurt iedereen een kopie van haar ontslagbrief. Zoals mevrouw Declercq reeds liet doorschemeren, bestond er onenigheid over de vergoedingen.

Ik heb er van het begin af aan voor gekozen om zo weinig mogelijk te veranderen aan de samenstelling van de Raad en van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen. Om deze instellingen politiek neutraal te houden, heb ik in het bijzonder de voorzitter en de voorzitter mijn vertrouwen geschonken. Ik heb de voorzitter van de Vlaamse Raad voor het Toerisme echter wel duidelijk gemaakt dat vergoedingen voor studies als professor niet samen mogen gaan met vergoedingen voor het voorzitterschap van de Raad. Als er iemand deskundig is op het terrein in kwestie, is zij het, maar het voorzitterschap van een officiële adviesraad is

Landuyt

onverenigbaar met het geven van dezelfde adviezen tegen betaling. Dat heb ik haar van meet af aan gezegd. Zij heeft dit blijkbaar niet kunnen verwerken. Dit is de voornaamste reden voor haar ontslag, dat ik overigens niet slecht opneem. In de toekomst zullen wij wellicht wél studies van haar kunnen bestellen, en rekening kunnen houden met haar wetenschappelijk onderbouwde adviezen. De moeilijkheden met mevrouw Jansen-Verbeken lijken dus opgelost.

Het is overdreven om uit deze moeilijkheden en de inhoud van haar ontslagbrief af te leiden dat de werking van de Vlaamse Raad voor het Toerisme problematisch is. Men moet niet uitsluitend afgaan op die brief, want er is helemaal geen probleem. Deze instellingen functioneren ten volle, en in de toekomst zullen ze waarschijnlijk nog vlotter functioneren. Voor de vergoeding van hun onkosten is in de begroting van Toerisme Vlaanderen in 2 miljoen frank voorzien. Daarvan hebben ze in 1999 254.000 frank besteed, en in 2000 tot nu toe 318.000 frank. Voor de vergoedingen is er dus helemaal geen probleem. De normale regels voor vergoedingen voor leden van adviesraden worden toegepast.

Het lijkt mij ook onwaarschijnlijk dat de Raad moeilijkheden zou hebben om samen te komen. Een viertal mensen ontbreekt : één kandidatuur kon niet worden ingevuld omdat de aangewezen kandidaat niet beschikbaar bleek te zijn, één persoon werd ondervoorzitter van de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, een derde heeft om persoonlijke redenen ontslag genomen, en ook de voorzitter, mevrouw Jansen-Verbeken, moet worden vervangen. Van de 22 leden zijn er nog 18 effectief in functie. Ook hier is er dus niets aan de hand.

Ik vraag aan de lopende band adviezen aan de Raad. Zo is onze samenwerking feitelijk begonnen. Zijn leden werden betrokken bij het opstellen van werkelijk elk punt van de beleidsnota. De enige moeilijkheid die zich op dat vlak kan voordoen, is dat de Raad overbelast zou worden met vragen om advies. De huidige situatie is dat we misschien wat te weinig raad vragen aan de universiteiten, en vooral steunen op mensen uit de praktijk, op de Raad dus, die daar natuurlijk ook voor werd opgericht. Ik begrijp dus al die stemmingmakerij niet. Men stelt in algemene termen dat er een probleem bestaat tussen het kabinet, de raad van bestuur en de adviesraad, zonder dat er concrete feiten worden aangehaald. Ik kan u zeggen dat we deur plat-

lopen bij elkaar, want er is nog nooit zoveel samenwerking geweest.

De Vlaamse regering heeft gekozen voor een minister die voor de helft van zijn tijd beschikbaar is voor toerisme, en dat werpt vruchten af. We zijn er volop mee bezig. De onderneming van de heer Chaffart heeft een nieuw elan gekregen. Hij heeft verschillende internationale bestuursmandaten aanvaard, die niet te combineren vallen met het voorzitterschap van de raad van bestuur. Hij heeft ontslag genomen, maar zal in functie blijven tot er een degelijke vervanger is. Die persoon zoeken we nu in alle rust, en het overleg daarover in de regering gebeurt zo neutraal mogelijk. Er wordt een deskundige uit de sector bij betrokken.

Wat zal de toekomst brengen ? Hoewel wij dagelijks samenwerken en er geen enkel meningsverschil bestaat over de aan te houden koers, is er nog geen beheersovereenkomst, omdat het kersverse decreet nog niet volledig is uitgevoerd. U weet dat een deel van de taken van Toerisme Vlaanderen zal worden verschoven naar de administratie. Die administratie is nodig voor het opstellen, het begeleiden en het controleren van de beheersovereenkomst. Dit element is niet uitgevoerd, voornamelijk omdat een bepaalde politieke groep op een wijziging van het decreet aandringt. Iedereen is het er echter over eens dat we het decreet op dit punt moeten aanpassen om een onwerkbaar situatie te voorkomen. De huidige samenspraak is evenwel groter dan de samenspraak die een beheersovereenkomst zou kunnen regelen.

De toekomst van een organisatie zoals Toerisme Vlaanderen is uiteraard ook afhankelijk van de globale hervorming van de administratie en de VOI's. Er is in het concept van die hervorming immers geen sprake meer van raden van bestuur, want de hervorming kiest veeleer voor raden van advies. Die hervorming zou uiteraard de werking van Toerisme Vlaanderen beïnvloeden.

Mijnheer Ramoudt, de samenwerking verloopt momenteel zo praktisch mogelijk. U kunt zich steeds bevragen bij verschillende mensen die in de sector actief zijn. U zult dan ondervinden dat de samenwerking op alle vlakken volledig is. De verwijzing naar een zogenaamde crisis in uw vraagstelling is enkel een samenvatting van de brief van mevrouw Jansen. Ik wil me echter sterk afzetten tegen een dergelijke sfeerschepping. De mening van de mensen op het terrein spreekt de brief van mevrouw Jansen tegen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, het is uw volste recht om dit probleem te minimaliseren. Ik had overigens niets anders verwacht. Indien 22 percent van de leden van een organisatie vertrekken en niet worden vervangen, is er echter wel degelijk een probleem. Als 18 van die 23 mensen, zelfs al worden ze hiervoor niet voortreffelijk vergoed, welwillend voortwerken, siert dat de leden van die raad. Dit toont aan dat die mensen met de grootste zorg zijn aangeduid, wat u dan weer siert.

Het ontslag van de voorzitter is niet de enige oorzaak van mijn bezorgdheid. De voorzitter heeft de redenen van haar ontslag toegelicht. Hierop is een kleine polemiek ontstaan tussen het kabinet en de voorzitter. Dit is eigenlijk een discussie tussen twee instellingen. Hoewel ik de minister in deze discussie bijtreed, stelt de voorzitter in het zog van haar persoonlijke hoofdredenen een aantal reële problemen aan de kaak. Indien de minister beweert dat zij de enige is die dit doet, is hij overigens slecht ingelicht. Verschillende mensen hebben al gesteld dat de adviesraad in de problemen dreigt te komen indien de mensen die ontslag hebben genomen niet worden vervangen. Ik vraag me af waarom het zo lang duurt om die mensen te vervangen. Hun vertrek dateert immers al van het begin van dit jaar.

Minister Renaat Landuyt : Die mensen zijn nog niet vervangen omdat de nog steeds door mevrouw Jansen voorgezeten Vlaamse Raad voor Toerisme pas op het einde van september 2000 een advies over de kandidaturen heeft uitgebracht.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, u hebt me daarstraks geen concreet antwoord gegeven. Nu doet u dat wel. U kunt de realiteit niet ontkennen.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Ramoudt, u gebruikt teveel vage bewoordingen. Kunt u mij een illustratie van die zogenaamde problemen geven? Is een advies uitgebleven omwille van het feit dat er slechts 18 leden zijn? Ik moet dit trouwens nog even rechtzetten. Er zijn momenteel geen 18, maar 19 leden. Het ontslag van de voorzitter is immers nog niet afgehandeld. Ik raad u alleszins aan om eens een gesprek te voeren met mevrouw Jansen. U zult dan wel duidelijkheid krijgen over de situatie.

De heer Didier Ramoudt : Ik heb mevrouw Jansen gisterenavond kort gesproken in de Warande. Ze heeft mij allerlei zaken toevertrouwd die ik hier

niet ter sprake wil brengen. Dit zou ook niet relevant zijn in het kader van deze discussie.

Mijnheer de minister, u mag niet vergeten dat ik uw beleid steun. Indien een schip lek is, kan men twee zaken doen. Men kan het schip laten zinken of men kan beginnen pompen. Indien uw adviesraad nog twee leden verliest, valt zijn werking in duigen. Ik wil u met deze vraag om uitleg een signaal geven. U mag dit probleem niet te licht opvatten. U en uw kabinet werken goed samen met de individuele leden van de raad van bestuur, die elk binnen hun domein zeer valabel zijn. Het Vlaams Parlement moet evenwel toezicht houden op de gehanteerde werkwijze. Dit is de eigenlijke oorzaak van mijn bezorgdheid.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Ramoudt, u moet opletten dat u de Vlaamse Raad voor Toerisme niet wilt vervangen. De Vlaamse Raad voor Toerisme moet er op zijn beurt ook niet van uitgaan dat hij het volk vertegenwoordigt zoals het Vlaams Parlement dat doet.

De voorzitter : Die laatste opmerking geldt overigens niet enkel voor de leden van de Vlaamse Raad voor Toerisme.

Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik heb nog een kleine vraag. Als ik het goed heb begrepen, leeft ook bij de andere leden de vraag naar een verhoging van de vergoedingen. Zal die vergoeding ook worden verhoogd?

Minister Renaat Landuyt : Dit probleem geldt voor alle adviesraden. Sommige mensen zijn niet tevreden over de zitpenningen die ze ontvangen. Adviesraden zijn echter bedoeld om mensen uit de praktijk een advies te laten geven. De mogelijke beïnvloeding van het gevoerde beleid is hun morele vergoeding.

Nu de voorzitter haar ontslag heeft ingediend, klaagt niemand binnen de Vlaamse Raad voor Toerisme nog over de vergoedingen. Er heeft eigenlijk maar één persoon over die vergoedingen geklaagd. Ik heb in het begin trouwens gemerkt dat er vroeger een ander systeem werd gehanteerd. Ik wou hier echter niet aan meewerken. (*Opmerkingen van mevrouw Veerle Declercq*)

De vergoedingen zijn bedoeld om te vermijden dat de leden zelf onkosten hebben. Het budget waarin hiervoor is voorzien is aandachtig vastgelegd en

Landuyt

volstaat ruimschoots. Dit budget wordt overigens nooit volledig opgebruikt.

De voorzitter : Ik zou zelf ook iets willen vragen. Wordt het ontbreken van een beheersovereenkomst nooit als een mankement ervaren ? Een goede verstandhouding kan veel opvangen, maar ik vraag me toch af of dit de meest werkbare manier is.

Minister Renaat Landuyt : In een ideale situatie zou er een beheersovereenkomst zijn. Ik vraag me echter af hoeveel instellingen in Vlaanderen effectief met een beheersovereenkomst werken. Het is wellicht geen toeval dat de VDAB de best functionerende Vlaamse instelling is.

Toerisme Vlaanderen is een instelling met 135 mensen. Ze is met andere woorden even klein als mijn administratie Werkgelegenheid. In die administratie heb ik een rechtstreeks contact met bijna alle individuele ambtenaren.

De samenwerking met Toerisme Vlaanderen is momenteel zeer intensief. We voeren immers een inhaalbeweging inzake het toeristisch beleid. De maandelijkse raden van bestuur worden in volle samspraak behandeld. We beschikken tevens over twee zeer actieve regeringscommissarissen. De sfeer is momenteel zeer goed en past volledig in de samen opgestelde en door Toerisme Vlaanderen uitgevoerde beleidsnota. Er is geen enkel conflict. Ik heb als minister niet te klagen over de samenwerking. Men moet de autonomie van de instellingen respecteren. Er is in dit geval nooit een probleem geweest, want iedereen is het namelijk eens.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Dit onderwerp zal bij het bespreken van de begroting ongetwijfeld nog aan bod komen. Ik was echter van oordeel dat de beheersovereenkomst in het Vlaams Parlement nog aan bod zou komen. De heer Loones heeft het hier al over de politieke impact van de wisselwerking tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering en de VOI's gehad. Ik denk dat dit nog voor verbetering vatbaar is. Dit is voor mij een punctueel agendapunt.

Ik ben het eens met de stelling dat het Vlaams Parlement zich niet opzij mag laten zetten door de Vlaamse Raad voor Toerisme. Men kan hier echter iets aan doen. Zelfs als er een goede wisselwerking tussen de verschillende instanties bestaat, moet

men dit regelmatig met het Vlaams Parlement bespreken. Dit kan binnenkort gebeuren in het kader van de begrotingsbesprekingen.

De voorzitter : We kunnen de Vlaamse Raad voor Toerisme vragen hun jaarverslag in deze commissie te komen voorstellen.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : De modaliteiten betreffende het jaarverslag zijn nog niet vastgelegd. Ik weet niet of de minister al de nodige schikkingen heeft getroffen. Ik herinner me alleszins wel dat het jaarverslag 1999 niet conform de modaliteiten is voorgelegd.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Ik heb de discussie met de nodige aandacht gevolgd en ik zou hier even willen inpikken op de woorden van mevrouw Merckx. Het Vlaams Parlement mag zich niet opzij laten zetten. Mijns inziens is dit ook de verantwoordelijkheid van de leden van het Vlaams Parlement. De parlementsleden vertegenwoordigen de wil van het volk. Zij moeten ervoor zorgen dat die wil met behulp van democratische meerderheden wordt gerealiseerd.

Het Vlaams Parlement mag zich niet opzij laten zetten. We moeten dit nu en dan eens aan elkaar kunnen zeggen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over loopbaanonderbreking voor gehuwde vrouwen met kinderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over loopbaanonderbreking voor gehuwde vrouwen met kinderen.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil hier een korte vraag stellen over de problemen die vaak rijzen als gehuwde vrouwen met kinderen zich na een loop-

De Cock

baanonderbreking opnieuw in de vroegere werkring willen inschakelen. Uit enquêtes blijkt dat deze vrouwen vaak behoefte hebben aan her- of bijscholing.

Deze cursussen vallen deels ten laste van de werknemer en deels ten laste van de werkgever. De vrees is niet denkbeeldig dat de werkgevers deze last niet willen dragen. Het aanbod op de arbeidsmarkt is immers voldoende groot. Dit betekent dat de betrokken werknemers mogelijkerwijze minder doorgroeikansen hebben dan nieuwkomers die zich voor dezelfde posities aanbieden.

Welke maatregelen zijn tot op heden genomen om mensen die een loopbaanonderbreking achter de rug hebben opnieuw in de vroegere werkring te integreren? Met welke problemen hebben deze werknemers vaak te kampen? Hebben externen in het huidige systeem de facto meer mogelijkheden dan mensen die voor een loopbaanonderbreking hebben gekozen? Indien het antwoord op deze laatste vraag positief is, geldt dit dan ook voor gehuwde vrouwen met kinderen? Hoe kunnen we de situatie ten voordele van de loopbaanonderbrekers verbeteren?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze kleine vraag zou aanleiding kunnen geven tot een duiding van het hele werkgelegenheidsbeleid. De categorie van gehuwde vrouwen met kinderen is een van de vele categorieën die we zoveel mogelijk terug naar de arbeidsmarkt willen leiden. Regelingen voor loopbaanonderbreking zijn steeds gekoppeld geweest aan een reïntegratie van de betrokken werknemers.

Een van de grote opties van het werkgelegenheidsbeleid is het terugbrengen van mensen die, buiten de structuren en reglementeringen om, gestopt zijn met werken. We willen die mensen terug naar de arbeidsmarkt brengen, enerzijds omwille van een economische noodzaak, en anderzijds omwille van een sociale ingesteldheid en een maatschappelijke visie. We zijn namelijk van oordeel dat iedereen

zich nuttig en actief moet kunnen voelen in de maatschappij. Dat is de opzet van de actieve welvaartsstaat.

We proberen aan alle mogelijke problemen tegemoet te komen. Hier rijst het probleem van de kinderopvang. In deze aangelegenheid ben ik deels afhankelijk van de snelheid waarmee de minister van Welzijn de afpraken realiseert die de regering over de verdere uitbouw van de kinderopvang heeft gemaakt. Bij het zoeken naar mensen die we naar de arbeidsmarkt willen leiden leggen we echter ook met de VDAB alle mogelijke creativiteit aan de dag om aan de randvoorwaarde van kinderopvang te voldoen. Er zijn tal van nieuwe experimenten en initiatieven bezig.

Onze sensibilisatie is ook gericht op het bedrijfsleven. De economie helpt ons daarin. Er zijn immers ook investeringen nodig, en naarmate de nood aan werknemers hoger is, zijn de bedrijven bereid om meer voorzieningen in het leven te roepen. Bepaalde bedrijven maken bijvoorbeeld bij aanwervingen reclame voor hun pogingen om aan die randvoorwaarde tegemoet te komen. Die tendens wordt steeds sterker.

Om meer gedetailleerd te antwoorden op uw vraag, moet ik verwijzen naar de beleidsbrief Werkgelegenheid. Daarin wordt de doelstelling geformuleerd om niet alleen voor vrouwen met kinderen, maar ook voor alle categorieën van mensen alle mogelijke belemmeringen op de weg naar werk op te heffen.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud hieruit dat er een wisselwerking is tussen de overheid en de privé-sector, en dat ook de minister van Welzijn er haar deel in heeft. Ik zal met aandacht de beleidsbrief Werkgelegenheid lezen. Op een later tijdstip kunnen we hier verder over discussiëren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident is gesloten om 10.14 uur.*
